

MED JESUS I VARDAGEN

Efesierbrevet 5:21-6:9 Studium nr 11

Min pappa var präst och en tid var han det i Norrland. Vid ett tillfälle (det här är över 60 år sedan) mötte han en man som sa; jag bryr mig inte alls om Bibeln, men det finns en sak som jag håller fast vid "kvinnan ska underordna sig sin man". Han citerade Bibeln, men hade totalt missförstått vad det handlade om.

Paulus har i Efesierbrevet beskrivit vad det är att vara kristen och ha tillgång till de enorma skatter som finns i Kristus. Från kapitel 4 har han pekat på hur detta liv får levas ut. I 4:1-16 betonade han att det får levas i församlingen. I 4:17-5:2 att vi har fått nya kläder för att leva detta liv. I 5:3-20 om hur vi får leva detta liv i Guds ljus och Guds Andes kraft. Nu ger han sig in i vår vardag. Först talar han om att leva som kristen i vardagen (5:21-6:9) och sedan om den andekamp som varje kristen står i (6:10-20). Vi ska idag stanna inför vardagslivet som kristen.

Paulus talar här om tre områden som vi alla på något sätt är eller har varit inblandade i; äktenskapet, att vara barn och förälder och arbetslivet.

1. Kvinna och man i äktenskapets gemenskap (5:21-33).

När Paulus talar om äktenskapet griper han tillbaka till skapelsen (v. 31). Det är ett förbund som Gud har instiftat, en ram för kärleken som i sig bär Guds välsignelse. I själva äktenskapet finns en djup omsorg från Gud som han ger många av oss. Paulus talar även om att han själv var ogift. Det var även Jesus. Barn och föräldrar är en ordning i Kristus. Det är däremot inte slaveriet, som inte är förordnat av Gud.

Innan vi går in i texten får vi uppmärksamma några saker;

- * Det är en ordning som Gud har lagt fram.
- * Det är en ordning i Kristus. Den gäller som ett liv i Kristusgemenskapen, inte något som kan lagstiftas. Den gäller bara för en kristen.
- * Det är en del av ett Andefyllt liv. Paulus uppmanar oss att fyllas av Anden. Som följd av detta nämner han fyra particip. Det sista är underordnande.
- * Underordningen är först och främst ömsesidig (v. 21). Den ska ske i respekt för den andre och i trohet mot Jesus Kristus. Den handlar inte om makt utan om kärlek. Den innebär en ömsinnet och en varsamhet gentemot varandra. I ett gott sammanhang måste alla underordna sig varandra och någon får ta ledningen, men allt får ske i en ömsesidighet i t ex ett fotbollslag.

Kvinnan (22-24)

Normalt ansågs kvinnan vara mannens egendom. Han kunde göra vad han ville med henne. Han kunde själv gå till prostituerade. Han kunde göra sig av med henne om han tröttnade på henne. Paulus lyfter här fram Guds perspektiv. Som apostel talar han å Jesu vägnar. Han tilltalar kvinnan som fullvärdig i familjen! Det är sensationellt!

- Han visar på *Jesusmönstret*. Kvinnan kallas att gå in i samma ordning som Jesus Kristus. Han underordnade sig Fadern för att offra sig för vår frälsning. Allt han gjorde skedde inför Gud själv! Vi kan se att Jesus även underordnade sig sina föräldrar fast han var med på ett väckelsemöte i templet (Luk. 2:41-52). Att få gå in i Guds ordning är att få gå in i Jesusmönstret.
- Han visar på att kvinnan och mannen har olika ansvar i familjen. Det kan verka upprörande, men det handlar inte om en värdering utan om en ansvarsfördelning i stor kärlek.
- I allt detta, i kärlekens gemenskap, behöver ingen hävda sin rätt utan i stället leva i utgivande kärlek till varandra.

Mannen (25-32)

Mannen i det romerska samhället hade, som jag sade, total makt över kvinnan. Han var mer värd. Ingen kunde sätta sig upp mot honom. Han styrde. Detta vänder sig Paulus emot. Makten bryts här av kärleken.

I vår tid tänker vi ofta What's in it for me; vad kan jag få ut av detta. Människor blir medel för min lycka. Paulus vill visa oss en underbar väg. Den består av två mönster som i sig bär en oerhörd kraft;

* *Kristusmönstret (25-27)*. Mannen ska älska sin hustru som Kristus har älskat församlingen, utgivit sig för den. Syftet har varit att rena och ställa fram henne som full av den skönhet som ett rent samvete i Kristus ger! Vad har Jesus gjort. Vi kan bara tänka vilket enormt offer. Golgatakärleken kostade honom hans liv. Att vigas samman med en kvinna innebär att viga sig till att utge sig för en annan. Det finns en berättelse om en debatt mellan Sven Stolpe (katolik) och Herbert Tingsten (ateist). De diskuterade skilsmässa. Tingsten försökte få Stolpe att säga att det var rätt att skilja sig. Som katolik kunde inte Stolpe gå med på det. Till slut kom det starka argumentet från Tingsten; Ja, men om din fru blir dement och måste vara på institution då borde det vara rätt att skilja sig. Stolpes svar var; Nej, för då behöver hon mig allra mest. Det är inte plats här att gå närmare in på skilsmässa. Poängen är att Stolpe såg äktenskapet som ett uppdrag för att stödja och hjälpa. Jag brukar tänka att mannens uppgift är att se till att hans hustru får blomma, och hustruns uppgift att få mannen att göra det. Det innebär att man förbinder sig till att stödja och hjälpa. Nu finns det destruktiva situationer med missbruk, misshandel och annat. Vi talar inte om det här utan om just den normala uppgiften i ett kristet äktenskap!

* *Kristikroppsmönstret (28-32)*. Paulus tar om att vi sköter vår kropp. Nu säger han att vi är en kropp med den vi har gift oss med. Det finns en förbehållslös överlåtelse och en djup personunion mellan två makar. Djupast kanske det uttrycks i den sexuella gemenskapen där det är möjligt!

Paulus avslutar med att peka på den ömsesidiga respekten för varandra (33).

Det kan vara svårt att exakt tillämpa detta. För mig som man har jag ett oerhört ansvar att älska min hustru och utge mig för henne. Det betyder att jag får göra betydande offer för helheten. Min uppgift är att få henne att blomma. Jag är skyldig att se till hennes bästa utifrån kärleken!

Du som är kvinna har inte en mindre uppgift. Du får gå i Jesu fotspår i ditt äktenskap.

Fr.a. I Jesumönstret går vi inte ensamma. Jesus själv, Anden och Fadern förser oss med den välsignelse vi behöver. Inte enkelt, men mitt i allt!

2. Barn-föräldrar (6:1-4).

Här lyfter Paulus fram både mannen och kvinnan som föräldrar. Också det unikt. Mannen kunde straffa oinskränkt. Paulus menar att detta int när rätt.

* *Barnen:*

- Har *en förpliktelse att lyda*. De har fått föräldrarna som vägledare de första stegen. Jag har svårt att tro att Rousseaus råd är hållbart. Vi bär alla inom oss Guds avbild, men också synden. Därför behöver vi fostras som barn.
- Har *ett löfte om välsignelse!* Gud välsignar barn som går in i den ordningen, om den inte är mot Guds vilja.

* Föräldrarna är satta att *fostra in i en gemenskap med Herren*. Inte reta utan vägleda in i livet med Jesus. Det bärande här är kärleken. Ev. Gustavs ord till Bodil. Obs. Barnen kommer till ett val, men vi är kallade att ge förutsättningar för att tro. Vi ska inte tro att de är opåverkade. Om inte vi ger det, så ger andra det.

3. Arbetstagare - arbetsgivare (6:5-9).

Slaveriet var en grundbult i det romerska samhället. Det kunde vara förmånligt, men även djupt kränkande. Kristendomen var här en liten rörelse. En frigiven slav blev normalt arbetslös. Nu vill Paulus visa på hur man ska förmåga sig mitt i dessa villkor. Vi kanske kan likna slavar vid arbetstagare och slavägare vid arbetsgivare. Det var ungefär motsvarande funktioner. Tack och lov har vi en helt annan situation med fackföreningar, lagar och förordning till skydd för missbruk. Det ska vi vara tacksamma för.

Förhållningssätt:

- *Respekt för varandra i Kristus*
- *Inte ögontjänare - utan ärligt och villigt*. Gränsen går vid när det är emot Guds vilja, Apg. 5:29.
- *Det sker inför Gud!* Det är därför Luther kan kalla vårt arbete för en gudstjänst!

Detta gäller både arbetsgivare och arbetstagare. Arbetsgivaren ska dessutom ge skälig lön. Inte hota utan göra allt inför Herren! Inte göra skillnad på folk; alla är lika mycket värda!

* *Slaveriet avskaffades senare bl.a. p g a att den kristna tron växte och därmed respekten för varje människa.*

* *Vi har en stor skuld hur Europa agerade. Samtidigt var det Wilberforce bl.a. som fick stopp på detta i England.*

GL 20200714